

b, som begge kun vedrører krænkelser af private interesser, foreslås i justitsministeriets lovudkast undergivet privat påtale, dog således at offentlig påtale kan ske, hvis den forurettede anmoder herom.

Straffelovrådet kan tiltræde, at overtrædelse af § 152 og § 152 a som udgangspunkt bør være undergivet offentlig påtale, som er den mest effektive og fra den krænkedes synspunkt den letteste påtaleform. Denne påtaleordning bør efter rådets opfattelse gælde i alle tilfælde, hvor en offentlig interesse er krænket. Efter rådets opfattelse er det derimod tvivlsomt, om en sådan ordning med offentlig påtale, der er uafhængig af en privat påtalebegæring, er hensigtsmæssig og rimelig, når der alene er sket en krænkelser af private interesser.

En regel om offentlig påtale vil i sidstnævnte tilfælde medføre, at der – eventuelt mod den forurettedes ønske – kan indledes forfølgning mod gerningsmanden med risiko for en yderligere blotlægning af den forurettedes privatliv i forbindelse med retssagen. Sålænge der ikke foreligger nogen selvstændig offentlig interesse i at gennemføre en sådan straffesag, forekommer det ikke rimeligt mod den forurettedes ønske at rejse sagen. I tilfælde, hvor krænkelsen af tavshedspligten udelukkende berører private interesser, bør den forurettede efter straffelovrådets opfattelse være rådig over sagen, således at offentlig forfølgning af sagen kræver en anmodning fra den forurettede (betinget offentlig påtale). Dette synspunkt ligger også bag påtaleordningen i § 275 med hensyn til den gældende regel i straffelovens § 264 b.

Rådet finder det hensigtsmæssigt, at denne ordning kommer til at omfatte alle krænkelser af tavshedspligt, hvorved udelukkende private interesser krænkes. Rådet har overvejet, om man skulle undtage forhold, som påstås henført under den skærpede strafferamme i § 152, stk. 2, fra reglen om privat påtale. Efter rådets opfattelse er det oplagt, at der under private straffesager – der jo behandles i den civile retsplejes former – ikke bør kunne idømmes og i praksis heller ikke vil blive idømt frihedsstraf. Det bemærkes i den forbindelse, at der efter retsplejelovens § 726, stk. 2, kan ske privat forfølgning af lovovertrædelser, som i øvrigt er undergivet betinget offentlig påtale, hvis strafferammen ikke overstiger hæfte. Efter rådets opfattelse

kan der i øvrigt være grund til at overveje at indsætte en bestemmelse i § 726, stk. 2, om, at der ikke under en privat straffesag kan idømmes højere straf end bøde. Da spørgsmålet herom imidlertid er af mere generel karakter og falder uden for rådets opgaver med hensyn til tavshedspligt, har rådet ikke fundet anledning til at stille forslag herom.

Hvis der ved en tavshedspligtskrænkelser både krænkes offentlige og private interesser, bør påtalen efter rådets opfattelse være offentlig. En sådan tavshedspligtskrænkelser kan f.eks. foreligge, hvis en offentlig ansat i socialforvaltningen udleverer oplysninger om en klients personlige forhold. Her krænkes ikke alene den person, hvis personlige forhold blotlægges, men også det offentliges interesse i at kunne skabe et tillidsforhold til klienterne. I en sådan situation bør den pågældende forvaltningsmyndighed kunne anmode politiet om at indlede en undersøgelse uden at skulle være afhængig af en anmodning fra den forurettede private part.

Rådet foreslår på den baggrund en påtaleberegning om, at alle overtrædelser af §§ 152–152 c, hvorved der alene er krænket private interesser, undergives privat påtale, men således at offentlig påtale kan ske, såfremt den krænkedes anmoder herom.

8. *Straffelovrådets lovudkast*

På baggrund af det ovenfor anførte stiller straffelovrådet forslag om, at lovudkastet udformes som nedenfor anført. Det bemærkes, at rådet i sit lovudkast har fundet det mest hensigtsmæssigt i forbindelse med ophævelsen af § 264 b ikke at ændre paragrafnummereringen af de følgende bestemmelser i §§ 264 c–d. Som allerede fremhævet findes der i særlovgivningen henvisninger til bestemmelser i straffeloven, der muligvis bør rettes i forbindelse med nye regler om tavshedspligt.

»§ 1

I borgerlig straffelov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 527 af 1. november 1981, som ændret senest ved lov nr. 239 af 1. juni 1982, foretages følgende ændringer:

1. *Overskriften til 16. kapitel* affattes således: